

טיפול באופן

טיפול בצפורניים

אסור להסיר צפורנים בשבת משום מלאכת גוזז.
הנוטל צפורניו בכלי חייב חטאת והעושה זאת בידי
[הרי זה שינוי] אסור מד"ס.

אסור לכרסם את הצפורנים בשבת. ואף בחול יש
להמנע מזה.

מותר לנקות מתחת לצפורנים אך יש להזהר שלא
יגרד אגב כך את הצפורנים.

פורניים

טיפול בצפורניים

צפורן שפירשה ברובה ו'קרובה' להנתק, אם זה מצער אותך, מעיקר הדין מותר לתולשה בידיו [שכיון שפרשו ברובם אי"ז גוזז מה"ת]

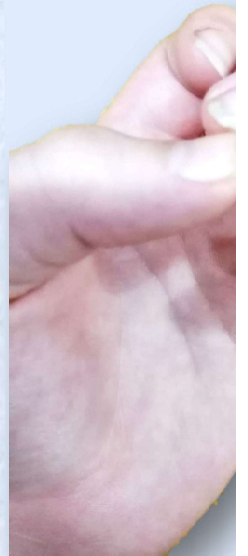
1. נח' האחרונים האם למעשה אפשר לעשות כן:

1. הקצשו"ע הקצה"ש ועוד הרבה פוסקים מקלים

2. המשנ"ב ועוד כתבו להחמיר [וכן משמע להדיא

בכו"כ ראשונים]

פורניים

צפורניים – כללי גזיזתם בחול

מצווה לגזוז צפרניו בכל עש"ק [אף אם אין גדולות במיוחד]. היינו צפרני ידיו אך צפרני רגליו מצווה רק אם גדלו יתר על המידה.

יש להסיר את הצפרנים קודם הטבילה [כן משמע מאג"ק חי"ח עמ' תקס], למשעה לא מקפידים לעשות זאת קודם חצות היום.

אין איסור לגזוזם בלילה.

פורניים

צפורניים – כללי גזיזתם בחול

יש נזהרין שלא לקצוץ צפרני הידים והרגלים ביום אחד מפני חשש סכנה

1. בשערי תשובה סימן רס הביא "דבסדר הכוונות ממהר"ש וויטל שהעתיק מטהרת יד הקודש מר אביו מהרח"ו ז"ל כת' שרבינו האר"י ז"ל יום הששי היה נוטל צפרני ידיו ורגליו"
2. לצורך טבילת מצווה בודאי שאין לחוש [וי"א שה"ה לכל טבילה]
3. הגאון מבוטאטש כתב שבזה אין שייכות ללילה עם היום.

ידיים
יים

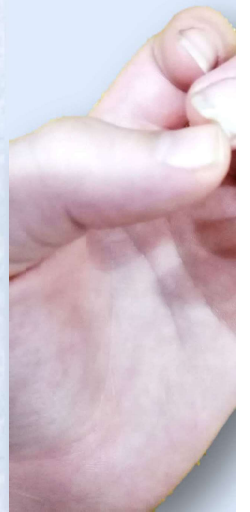
צפורניים – כללי גזיזתם בחול

ויש נזהרין שלא לקוץ אלא בערב שבת או בערב יום טוב
וקוצצין מן הרגלים ביום ה' ומן הידים בערב שבת אבל
בשאר הימים אין קוצצין כלל מטעם הידוע להם

ויש נזהרין שלא לקוץ אלא בערב שבת או בערב יום טוב
וקוצצין מן הרגלים ביום ה' ומן הידים בערב שבת אבל
בשאר הימים אין קוצצין כלל מטעם הידוע להם

ועיקר הדבר שאי"ז משום איסור אלא שאין זה אלא משום
כבוד השבת.

ידיים
יים

צפורניים – כללי גזיזתם בחול

יש מקפידים שלא ליטול הצפרנים כסדרן אצבע אחר אצבע הסמוכה לה מפני שקשה לשכחה ולקבור בנים ולעניות אלא מפסיקים בין אצבע לאצבע באצבע אחרת שאינה סמוכה לה ומתחילין ליטול בשמאל בקמיצה דהיינו באצבע רביעית הסמוכה לזרת ובימין באצבע דהיינו אצבע שנייה הסמוכה לגודל ונמצא הסימן לסדרן בדאג"ה בימין ובשמאל דבהג"א ויש מלעיגים על זה ומכל מקום טוב

ליזה לידה:

טילת
צפורניים

צפורניים – כללי גזיזתם בחול

השורף צפרניים חסיד, קוברן צדיק, זורקן רשע שמא תעבור עליהן אשה עוברה ותפיל ולדה.

"וצריך לקבור הצפרניים בבית הכסא בתוך הנקב, ולא יזרקם כלאחר יד, כדי שלא יתפזרו מהם בקרקע בית הכסא וידרוסו עליהם" [בא"ח].

וכן הוא מנהג כ"ק אד"ש שזורקם בבית הכסא. [מעשה מלך עמ' 124].

ם לאחר
זה

צפורניים – כללי גזיזתם בחול

מותר לזורקן בבית המדרש וכיוצא בו מקום שאין נשים מצויות לעבור שם ואין לחוש שמא יכבדו אותו מקום וישליכו הצפרניים החוצה ותעבור אשה עוברה עליהן לפי שאף אם תעבור עליהן לא יזיקו לה כלום שאינן מזיקות אלא כשהן באותו מקום שזרקן שם כשנטלו מהאצבעות אבל לא כשפינן משם למקום אחר:

ם לאחר
זה

צפורניים – כללי גזיזתם בחול

"אם קצץ צפרניו ונזרק א' מהם שאינו רואהו, יכבד המקום
ההוא במכבדת ויזרוק הזבל בנקב של בית הכסא או
באשפה"

"ויזהר בקציצת הצפרנים שלא יפלו על בגדיו, וכ"ש שלא
יקוץ ויניח על בגדיו, וצריך להזהר שלא יניח הצפרניים
אפילו על מנעליו

"ואין חילוק בזה בין צפרני ידים לבין צפרני רגלים" [בא"ח].

ם לאחר
זה

צפורניים – כללי גזיזתם בחול

בסי' מח בצוואה כתב 'לא יגלח אדם הראש ולא הזקן בראש חודש, וכן לא יטול הצפורניים בראש חודש'. ובשו"ע אדמו"ר פסק 'נוהגין במקצת מקומות שלא להסתפר בראש חודש אפילו חל ערב שבת מפני חשש סכנה כי כן הזהיר רבינו יהודה החסיד'.

הנה בשו"ע אדמו"ר והשמיט איסור גזיזת ציפורניים. והחיד"א כתב שאכן לא נזהרים בזה, ויש שביארו דזה דווקא בע"ש משום 'שומר מצוה לא ידע דבר רע'.

ציפורניים
חודש

צפורניים – כללי גזיזתם בחול

ויש להעיר מהמובא בשמועות וסיפורים ח"ב עמ' 45, בשם אדמו"ר המהר"ש שהיה נוטל את צפורניו אחר הטבילה.

הגהות נתיב החיים על דרך החיים להרא"ד לאוואוט – סי' מח סק"ג, וראה עוד מקורות לזה במילואים לקיצור הלכות שבת עמ' נה.

צפורניים
טבילה

טיפול בגופו

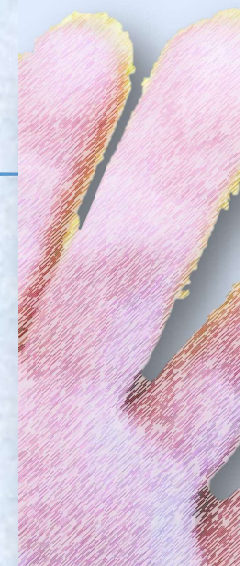
עור יבש

אסור לתלוש עור בשבת משום גוזז – כנ"ל בצפרניים

אף עור שנתלש ברובו אין להסירו בשבת אף לא ביד

גירוד בין אצבעות רגליו - "וע"ד שיש אנשים שסובלים כמין עקיצה בין אצבעות הרגלים, והצער מכריחם לשרט בין האצבעות ועוקרים כמין נקודות שאינן נקיות ע"י השריטה .. והנה גם המיחוש שיש בני אדם שסובלים .. כפי הנראה הוי רק נדבק מן הזיעה על הגוף, וא"כ הוי כמו טיט או שאר דבר הנדבק בגופו של אדם, דבהסירו מן הגוף אין עוקר דבר מגופו, אבל אם ע"י השריטה עוקר דבר מגופו ממש, וכמו ששכיח שמחמת שדבוק במקום שיער תולש גם מהשער שבגוף עם הסרתו אסור" [שו"ת מנחת יצחק חלק ז סימן טז]

עור יבש

עור יבש

מותר להוציא את צואת האף רק יזהר שלא יתלוש שערות (שש"כ). [ויש שחששו בזה לפס"ר (רו"ח)].

"מקום המטונף הם מקומות המכוסים באדם לפי שיש בהם מלמולי זיעה וכן אם חיכך הראש כמ"ש בסי' קס"ד וכן צואת האוזן וצואת האף הן טינופות ואסור ליגע בהן בתפלה כי אם ע"י בגד" [שו"ע אדה"ז צב,ז].

עור יבש

